Єднаймося в Просвіті!

Галицька Просвіта

10 (530)
5 березня
2015 р.

Упасти може і великий народ, згинути – лише нікчемний. Ми не нікчемні. Лиш треба застановитися, через що ми впали, щоб знати, чим піднестися. Що розсипалося, будуймо, будуймо від підвалин, а підвалини кладім сильні, щоби не впасти знову.

Марійка ПІДГІРЯНКА

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ "Ідея Банк" МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

ЗНАЙШЛИ СОКИРУ ПІД ЛАВКОЮ

З якого боку не подивись, а Уряд наш в особі прем'єра таки не любить пенсіонерів. Хоч, якщо відверто, то вони й привели його до влади, проголосувавши за «Народний фронт». Але це було тоді, як ще пан щось обіцяв про теплий кожух. Тепер же пенсіонери – цапи-відбувайли недолугої економічної політики влади. Для неї вони – головні винуватці всіх суспільних бід. А отже, мовляв, мають за це розплачуватись...

Хоч, якщо подивитись неупереджено, то пенсіонери – найретельніші і загалом найбільші платники податків. Адже середньостатистичний пенсіонер, одержавши пенсію і заплативши за комуналку, купивши харчі, ліки, сяку-таку одіж, одразу майже третину пенсії повертає державі у вигляді ПДВ, яке входить у все куплене й оплачене. Але цього Уряду, виявляється, замало. Не дають йому спокою працюючі пенсіонери. І замість того, аби взятися за олігархів, багатіїв, які награбували мільйони, мільярди й мали би поділитися з суспільством (до слова, у США мільярдери поповнюють бюджет, а він у них сягає трильйонів, на 37 відсотків, а в Україні – лише на чотири), урядовці за підтримки парламентарів вирішили накласти данину на пенсії у вигляді стягнення з неї п'ятнадцяти відсотків для працюючих. Але ж для більшості з них, які одержують мінімальну зарплату, через ці новації, хоч і введені вони на період до 1 січня 2016 року, справді немає сенсу працювати.

Видається, що таким кроком Уряд намагається не стільки порятувати бюджет, як звільнитись від працюючих пенсіонерів, а під кінець року проголосити переможну реляцію про створення енної кількості робочих місць. Хоч, як на мене, хто з молодих захоче працювати за мінімальну зарплату?

Зрештою, якби владці дбали про народ і державу, то насамперед мали б проявити ефективність у поверненні вкраденого їхніми попередниками. Так ні, пам'ятаєте минулорічну історію, коли «печерний суд» зняв арешт із рахунків колишнього віце-прем'єра Арбузова?.. А коли прокуратура спохватилась – сотні мільйонів тю-тю.

А ось свіжа інформація: нібито австрійський уряд зняв арешт з мільйонних рахунків у тамтешніх банках братів Клюєвих через те, що навіть через рік після Майдану українська влада так і не представила доказів їхнього неправедного походження. Бо тут потрібна політична воля і кропітка праця. А скільки розмов про викрадені Сім'єю мільярди... Та віз і нині там. Не чіпають, як священну корову, і олігархів, забули про запровадження податків на розкіш... Щось у цьому напрямку ентузіазму урядовців не видно. Напевно, бояться, що це зачепить і їх.

І всі проблеми переклали на громадян. А тому, щоб нашкребти якусь копійку, взялися за пенсіонерів. Як кажуть, знайшли сокиру під лавкою. Та навряд чи це – рятівна соломинка, бо що не роблять ці «камікадзе», все на гірше: чи-то рятують гривню, чи здійснюють реформи, яких так і не бачимо. Хоч, можливо, їх саме таким робом уже й почали.

Богдан ВІВЧАР

ЧАС ШЕВЧЕНКА

ОСВЯТІМОСЬ ПАМ'ЯТТЮ ПРОРОКА...

ЗВЕРНЕННЯ ПРАВЛІННЯ КОЛОМИЙСЬКОГО МІСЬКРАЙОННОГО ОБ'ЄДНАННЯ ВУТ «ПРОСВІТА» ім. Т. ШЕВЧЕНКА

У Музеї народної шани ім. Т. Шевченка в НД «Просвіта». Екскурсію веде ініціатор його створення Петро Арсенич

Шановна громадо! Наближаються Шевченківські дні, які завше для нас були символом національного Генія, національного духу! Сьогодні, коли Україна порвала кайдани рабства на Майдані й перед усім світом постала великою державою, здатною стати на захист своїх кордонів від найбільшого світового аґресора, як ніколи актуальними є для нас заповіти нашого Поета-борця Тараса Шевченка. Зберімося громадами, проведімо вечори пам'яті, звернімося ще раз до його величної творчості, покладімо квіти до пам'ятників Кобзареві, уквітчаймо національними прапорами села й міста. Хай Шевченкіана знову з'єднає весь наш народ, хай всюди линуть його тверді слова: «Борітеся – поборете!»

Звертаємося до осередків «Просвіти», керівників підприємств, інтеліґенції, громад, священиків та всіх, хто сьогодні переживає долею нашої країни, молиться за неї і захищає її: освятімо ці дні миром і злагодою, згодою і єдністю, добром і вірою у нашу незборимість.

Ювілей відзначається на державному рівні. Верховна Рада ухвалила відповідну постанову. Буде видана поштова марка, присвячена Михайлові Вербицькому, у Львові встановлять пам'ятник композитору й відкриють музей.

Рішенням 37-ої сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО 200-річчя народження Михайла Вербицького включене до календаря пам'ятних дат на 2014–2015 роки, які будуть відзначатись під егідою цієї найбільш авторитетної в галузі освіти, науки і культури організації.

Ширшу розповідь про Михайла Вербицького читайте у наступному числі «ГП».

НЕЗАБУТНІ

І З НЕЮ МИ ВІЧНІ...

Учора в селі Явірник (Польща) відбулися урочистості з участю делеґації з Прикарпаття з нагоди 200-ої річниці автора музики Гімну України і 150-річчя його першого виконання – Михайла Вербицького. Саме в цьому селі народився майбутній композитор. І хоч він не пройшов професійних мистецьких студій, зате мав талант від Бога, а ще був великим патріотом.

НАРОД І АРМІЯ

СУРМИТЬ СУРМА

Військовий комісар Івано-Франківського міського військового комісаріату видав наказ про проведення призову громадян чоловічої статі на строкову військову службу в квітні-травні 2015 року.

Явці на призовну дільницю міськвійськкомату для призову на строкову військову службу до Збройних сил України та інших військових формувань України підлягають громадяни України чоловічої статі, які визнані придатними за станом здоров'я до військової служби в мирний час та яким до дня відправлення у військові частини виповнилося 20 років, а також старші особи, які не досягли 27-річного віку і не мають права на звільнення або відстрочку від призову на строкову військову службу.

Такі громадяни зобов'язані прибути в військовий комісаріат за адресою: м. Івано-Франківськ, вул. Княгинин, 20, маючи при собі документи, що вказані в особистих повістках. Громадяни, які не отримали особистих повісток для призову на строкову військову службу, зобов'язані прибути в міський військовий комісаріат, маючи при собі документи, які засвідчують особу.

Громадяни, які ухиляються від призову і не з'являються за повісткою до військового комісаріату, несуть відповідальність згідно з чинним законодавством, ідеться в наказі.

На підставі Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» керівники підприємств, установ, організацій та навчально-виховних закладів, незалежно від підпорядкування та форм власності, зобов'язані відкликати призовників з відряджень для забезпечення своєчасного прибуття їх на призовні дільниці.

ПАМ'ЯТЬ

ВІН ДРУГОМ БУВ...

У вівторок у Москві поховали вбитого Кремлем і під Кремлем відомого російського політика-опозиціонера Бориса Нємцова. Він був великим другом України і душевно, сердечно не сприймав розв'язану Путіним війну проти України.

Для мене він асоціюється з буремними роками постання Незалежності, коли і Росія, і Україна, і інші республіки СССР виходили на шлях самостійності. А ще – із В'ячеславом Чорноволом, якого теж знищила імперська злоба й ненависть.

Якими б нині були Україна і Росія, стосунки між нами, якби у 1991-му українці обрали своїм Президентом Чорновола, а трьома роками пізніше Єльцин передав владу не Путіну, а Нємцову. Але, на жаль, історія не має умовного способу. Тому такою важкою є дорога до реальної Незалежності й є так багато жертв на цьому шляху. Серед них – і росіянин Борис Нємцов, який пристрасно, відкрито підтримував українців під час Помаранчевої революції, в кривавий час Майдану, у жорстокий час російської путінської аґресії.

Вічна йому пам'ять і пухом земля!

Богдан ВІВЧАР

ОФІЦІЙНО

20 БЕРЕЗНЯ – СЕСІЯ ОБЛАСНОЇ РАДИ

Голова обласної ради Василь Скрипничук видав розпорядження скликати 35-ту сесію обласної ради 20 березня ц. р. (поч. о 10.00) у залі засідань обласної ради (IV поверх) з порядком денним:

1. Про виконання обласного бюджету за 2014 рік.
2. Про внесення змін до обласного бюджету на 2015 рік.
3. Про виконання програми соціально-економічного та культурного розвитку області за 2014 рік і програму соціально-економічного та культурного розвитку області на 2015 рік.
4. Про обласну програму підтримки сімей загиблих (постраждалих) під час масових акцій громадського протесту в період з 21 листопада 2013 р. по 21 лютого 2014 р., військовослужбовців і працівників правоохоронних органів, які брали участь в антитерористичній операції в східних областях України.
5. Про реґіональну цільову програму впровадження в області третьої фази проекту ЄС/ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду» на 2015–2018 роки.
6. Про реґіональну цільову програму розвитку малого та середнього підприємництва в Івано-Франківській області на 2015–2016 роки.
7. Про обласну цільову соціальну програму протидії ВІЛ-інфекції/СНІДУ на 2015–2018 роки.
8. Про стан законності в області за 2014 рік.
9. Про затвердження у новій редакції статутів комунальних підприємств, закладів та установ.
10. Інші питання.

Івано-Франківські обласне і міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка

ШЕВЧЕНКІАНА У НД «ПРОСВІТА»

8 БЕРЕЗНЯ, 15.00 – урочистості до дня народження Тараса Шевченка.

10 БЕРЕЗНЯ, 16.00 – просвітницька година, Шевченківські читання у Музеї народної шани Тараса Шевченка.

11 БЕРЕЗНЯ, 14.30 – літературно-музична композиція «Нам треба твого голосу, Тарасе» (ЗОШ № 7).

Івано-Франківські обласне і міське об'єднання ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка

5 березня – 65 років загибелі головнокомандувача УПА Романа ШУХЕВИЧА (1907–1950)

7 БЕРЕЗНЯ, 16.00, НД «Просвіта»

Запрошуємо на перегляд фільму про Р. Шухевича «НЕСКОРЕНИЙ»

Вхід вільний

ПОГЛЯД ІЗ-ЗА ОКЕАНУ

СПРОБА ОЦІНКИ, або ПРО ФАХОВІСТЬ І ПРОФЕСІЙНІСТЬ

Від перемоги революції Євромайдану минув рік, від обрання Президентом Петра Порошенка – дев'ять місяців, від обрання нової Верховної Ради – чотири місяці. В західних демократіях при обранні нової адміністрації чи уряду населення та, зокрема, четверта гілка влади – преса, звичайно, надає сто днів так званого «медового місяця» – часу без критики, і тільки після цього починає ставити серйозні запитання. У випадку сьогоднішньої влади в Україні, з огляду на війну з Росією, продовжений «медовий місяць» виправданий.

За цей рік було чимало спостережень за діями влади, які вплинули на певні висновки, обґрунтовані чи ні. Прем'єр-міністр Яценюк динамічний, виглядає заанґажований, бо у постійному поспіху, доступний, бо зустрічається, здається, з усіма, одначе невідомо, чи ефективний бо курс гривні впав стрімголов. Чи це вина Уряду? Не знати, бо Україна – у війні. Всі прошарки індустрії і суспільства заанґажовані в обороні від загарбника, що виснажує поважну частину державного бюджету. Одначе є допомоги від поодиноких країн, а також МВФ.

Президент Порошенко справляє позитивне враження при зустрічах, по телебаченню, завжди політично коректний, диференційний до своїх союзників міжнародного товариства, навіть коли не зовсім згідний з ними. Чи ця коректність є ефективною? Фактично, він краще представляє Україну ззовні, ніж влаштовує її всередині. Захист від окупанта йде не успішно, економіка не покращується, а потреби реформ залишаються неторканими. Імідж України у світі загалом позитивний, але імідж для її населення набагато гірший. Міжнародне товариство словесно Україну підтримує, тільки не допомагає так, як Україні потрібно.

Мабуть, найголовніше питання сьогоднішнього дня – чому відсутня перебудова у кадрах?! На жаль, не звільнення від минулого веде до подібного. Божевільно робити ті самі помилки, але очікувати іншого результату. Україна сьогодні, напевне, тільки трішки менш корумпована, ніж у минулому. Політичний персонал і дипломатичні кадри в своїй основі, за малими винятками, не змінені.

Політична коректність Президента, мабуть, заслуговує на похвалу, так само, як його акторські здібності. Одначе починає відчуватися брак конкретних результатів. Яскравим прикладом цього, мабуть, до абсурдного ступеня, є недавній виступ Президента після евакуації українських військ з Дебальцева. Погідна постава Президента, яка заперечувала, що українські війська були в облозі, не впливала переконливо на спокій населення, тим більше, що пізніше це заперечили самі військові. Натомість згідливість і спокій Президента підважила дійсність, бо Росія фактично з перших днів Мінськ-2 порушувала домовлення і то грубо. Росія тим часом почала готувати наступний прорив, скеровуючи свою тяжку техніку в бік Маріуполя. В додатку Президент має завдання звітувати за кожного загиблого.

Щоправда, Анджела Меркель і Франсуа Олланд, як і Барак Обама, – це не найкращі особистості, яким можна довіряти як союзникам чи навіть приятелям. У найкращому випадку вони – далекі друзі, хати котрих ще далі скраю. Вони, у найкращому випадку, проявилися відносно об'єктивними спостерігачами.

Невідомо, наскільки українські громади в Німеччині чи Франції можуть вплинути на своїх канцлерів чи президентів. У США українська діаспора може впливати набагато більше на конґрес США, та менше – на президента, зокрема Обаму, який не послідовний, не піддається впливу навіть своїх однопартійців і неофіт у міжнародних питаннях. Тому тут вкрай необхідна активна й настирлива політична діяльність самого Президента України та Міністерства закордонних справ – від міністра до посла. Посол України у Вашинґтоні – це перефарбований прихильник, вірний до останнього представник збанкрутованого і кримінального режиму Януковича. Кожен, зустрічаючись з ним, може це побачити. Давно на це місце треба було призначити вагому постать. А цього чомусь не зроблено.

Україні потрібна зброя. Україна готова цією зброєю і своїм людським потенціалом рятувати Європу, а може, цілий світ. Брак конкретної підтримки України від Америки та Європи може довести до Третьої світової війни. Слід наголосити, що це не перебільшення.

Брак кадрових змін впливає і на відсутність конкретних та ефективних реформ у боротьбі з корупцією. Україна пройшла процес демократизації. Вона на сьогодні за демократичними процесами є однією з передових, хоч і наймолодших, демократій світу. Одначе те, що стримує від влаштування і розквіту, за зразком західного суспільства, це її корумпованість. Треба дивитися глибоко, а не поверхнево. Засадничі кадри у прокуратурі, як і в банківських структурах, залишилися незмінними. Одні з другими тільки замінялися функціями.

Ну, в додатку, про фаховість і професійність. Це правда, що не Україна вигадала концепцію просування своїх приятелів та кумів. Така політична система діє по цілому світу. Одначе Україна – в кризі, а в критичному стані не можна собі дозволяти те, що дозволяють собі інші, живучи у вигодах і мирі. Вони всі добрі люди, але міністр закордонних справ України – фізик, міністр культури – філософ і т. ін. Віталій Кличко надзвичайно гарна людина, але за короткий час як мер Києва показав, що, мабуть, йому треба повернутися до боксу.

Аскольд ЛОЗИНСЬКИЙ, *США*

ТАК ДУМАЮ

РОЗУМ ПРОТИ ДИКУНСТВА

До відома Міністерства Внутрішніх Справ України

Останній трагічний вибух у Харкові 22 лютого змусив мене зацікавитись собаками.

Таж вибуху в Харкові можна було б уникути, якби МВС або активісти самі вдалися до наших чотириногих друзів – собак.

МВС, видається, мусило б мати відділ службових собак. А надто сьогодні, коли диверсантами, що їх тренує Москва, кишить Україна.

Якби міліція (МВС) мала відділ службових собак, натренованих на пошук вибухівки, і обійшла з цими собаками майбутню трасу маршу в пам'ять Небесної сотні, то підступний план московських диверсантів можна було б без утрат знешкодити.

Виглядає, що такого відділу у харківській міліції нема. Або є, та не застосували. Не звернулися до міліції активісти.

Та думка моя така. Під сучасний багатий на диверсії час МВС України мусить мати в усіх обласних та великих необласних містах спеціальну службу собак-шукачів. Якщо Україна відчуває брак у такого роду собаках, то цей брак, треба вам знати, належить до нелетальної зброї і за цією зброєю можна звернутися до наших союзників. Україна може звернутися до США, де існують десятки собаководчих фірм, які можуть обладнати цілий собачий заповідник з інструкторами і з корпусом тримісячних цуценят, яких можна вишколити на чудових шукачів.

Можна поцікавитися про собачі можливості і в наших західних сусідів – Польщі та Прибалтиці, а також у Німеччині, Франції, Італії, Великобританії.

Очевидно, є і в Україні відповідні спеціалісти. Держава має дати їм найширшу поміч і підтримку. Вони можуть дати державним структурам докладну інформацію, що треба від держави та від союзників для забезпечення України корпусом чотириногих друзів для знешкодження і протидії московській диверсійній політиці.

Час і вороги вимагають від нас діяти, а не сидіти, склавши руки. Зупинімо злу волю сучасних дикунів РОЗУМОМ!

Друзям-собакам – зелену вулицю!

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

НАВІЯНЕ

ЛІФТ УНИЗ

Ранок одного дня. Ще ранок, ще настрій ранковий, ще день обіцяє багато, багато чого. Особливо на обмінниках, на табло, багатообіцяючий ріст долара і євро, і приниження гарної дівчини – гривні.

...До «Сільпо» (село і в місті село) завозять продукти.

Ось десять картоплин. П'ять бурячків. Дві пачки масла, три сметани, двоє яблук і один банан. Коротше усього потрошки.

Покупці приходять.

– Будь-ласка, одну картоплину. Хочу пюре.

– А мені й половини вистачить на суп.

– Дайте сто грамів сметани, бо я маю гроші лише на п'ятдесят...

– Ви що смієтеся?

– Ні, я плачу.

– Пані дві ложечки цукру, мені до чаю на місяць вистачить.

– Беріть одну, цукор шкідливий, ще діабет наживете.

– А ви не могли б мені обстругати яблучко й продати шкірку за п'ятдесят копійок?

– Пані, ви – що з глузду з'їхали?

– І не сама, а разом з нашою владою.

– Оно гривня впала. Люди, хто спустив гривню?

– Хіба не зрозуміло хто? Влада.

– Підніміть, хто загубив, хай не валяється.

– Та вона вже давно валяється під ногами в долара, євро, іншої валюти.

– То я підніму, раз нікому не треба. Гроші, навіть невеликі, треба шанувати. То гріх, якщо вони валяються. Хтось мусить підняти цю гривню.

Василь БАБІЙ, *просвітянин*

ШКОЛА І АРМІЯ

ГАРТ ЗАМОЛОДУ...

Обласний семінар вихователів «Бойовий досвід АТО – на уроках предмета «Захист Вітчизни» пройшов на базі Івано-Франківської ЗОШ № 19.

Про важливість військово-патріотичного виховання юні, прищеплення їй любові до Вітчизни, готовності стати на її захист говорили голова обласної організації ветеранів Василь Сав'юк та голова ОО Спілки офіцерів України Іван Лазор.

Про досвід бойових дій проти російських аґресорів і озброєних ними терористів, про героїзм і самопожертву українських вояків роздумував учасник бойових дій на сході України майор Юрій Ганько. А директор школи Микола Білоокий представив сценарій урочистого дійства пам'яті героїв Майдану.

Більш як годинна програма, представлена учасникам семінару учнями ЗОШ № 19, передала героїзм і самопожертву Небесної сотні, нездоланність українського духу, запалюючи в серцях вогонь любові до рідної землі.

Було обговорено питання забезпечення класів навчальною зброєю, підготовки учнів до нової гри «Захист України». Досвідом і думками ділились вихователі – полковники Ігор Гук, Ярослав Довган, керівник ГО «Народне ополчення Прикарпаття» полковник Сергій Хамчук. А про мобілізаційну підготовку розповів заступник облвійськкома майор Назар Каменець-Чіх.

Ліцеїсти зустрічають гостей

* * *

Обласний семінар директорів шкіл і вчителів військово-патріотичного виховання відбувся також на базі Надвірнянського військово-спортивного ліцею. Директор ліцею Микола Мартинюк ознайомив учасників із життям і побутом вихованців закладу, які продемонстрували стройовий вишкіл і військові навички. Присутні вшанували випускників ліцею – капітана розвідки Степана Воробця і Віктора Семчука, які загинули на сході й нагороджені орденом Богдана Хмельницького.

Йшлося про нагальну потребу зміцнення матеріально-технічної бази шкіл, посилення відповідальності керівників, вчителів і батьків за допризовну підготовку молоді.

Теодор ДРОВНИЧ

ВТРАТИ

ВІДІЙШОВ У ЗАСВІТИ ПАТРІАРХ МЕФОДІЙ

На 65-му році земного життя спочив у Бозі предстоятель Української Автокефальної Православної Церкви блаженніший Мефодій, митрополит Київський і всієї України.

Блаженніший митрополит Мефодій (Кудряков) народився 11 березня 1949 року в м. Копичинці Гусятинського району Тернопільської області. Духовну освіту здобув у Московській духовній семінарії та академії, які на той час були одними з найкращих богословських навчальних закладів православного світу. Після ієрейської хіротонії 1981 р. з обітницею безшлюбності (целібату) був призначений на пастирське служіння в парафіях Львівської і Тернопільської єпархій Української Православної Церкви.

1990 року як один із чільних діячів у боротьбі за українізацію й незалежність Української Церкви на Тернопіллі перейшов під юрисдикцію УАПЦ. 16 червня 1995 року з благословення святішого патріарха Володимира (Романюка) прийняв монаший постриг із чернечим ім'ям Мефодій на честь рівноапостольного Мефодія, учителя слов'ян, а 17 червня ц. р. святішим патріархом Володимиром та єпископом Донецьким і Луганським В'ячеславом хіротонізований у сан єпископа Хмельницького і Кам'янець-Подільського.

Після смерті патріарха Володимира (Романюка) єпископ Мефодій визнає юрисдикцію патріарха Київського і всієї України Димитрія (Яреми) та приєднується до очолюваної ним УАПЦ, де згодом возведений в сан архієпископа (1997) та митрополита (1999). Після смерті блаженної пам'яті патріарха Димитрія Мефодія обрано місцеблюстителем патріаршого престолу УАПЦ, а 14 лютого 2000 року за рішенням Помісного собору УАПЦ – предстоятелем УАПЦ.

Як предстоятль УАПЦ блаженніший Мефодій докладав багато зусиль для реалізації курсу на вреґулювання канонічного статусу очолюваної ним Церкви шляхом входження УАПЦ до співпричастя із Вселенським Константинопольським патріархатом.

Новопреставленого митрополита Мефодія відспівували в храмі Святого апостола Андрія Первозванного м. Києва, а поховали в усипальниці на церковному подвір'ї катедрального собору Різдва Христового м. Тернополя, в якому його блаженство тривалий час служив і проповідував.

Молімося за упокій блаженної пам'яті митрополита Мефодія, щоб Господь поселив його душу в небесних оселях, де праведники спочивають.

Просвітяни

ВШАНУВАННЯ

ПАМ'ЯТНИКИ ТАРАСОВІ У СВІТІ

Немає письменника, якого б так любив народ, як любить нашого Кобзаря. Тарасу Шевченку встановлено понад 1200 пам'ятників в Україні й поза її межами. Пам'ятники Тарасові Грогоровичу є в усіх обласних центрах України, багатьох містах і селах держави, а також у численних столицях і містах за кордоном. У Канаді – дев'ять пам'ятників, у Франції – три, один із яких у центрі Парижа. Оригінальний пам'ятник Т. Шевченку в Римі. Є вони в Баку, Відні, Вашинґтоні, Софії, Пекіні...

Найбільше пам'ятників Кобзарю на Прикарпатті. Першими увіковічнили Великого Кобзаря патріоти села Вовчинець, що біля Станіслава. І це при тому, що серед його громади українців тоді було не так багато. Найбільшу кількість становили євреї, трохи меншу – поляки. Пам'ятник Тарасові Шевченку в селі Вовчинець було споруджено 1911 року зусиллями Йосипа Гайдея (каменяр), Григорія Новоґродського, Антона Світного та мецената Григорія Борисюка. Оскільки сільська влада не давала дозволу на його встановлення, то вони підготували все необхідне заздалегідь і вимурували пам'ятник уночі. Під барельєфом Тараса Шевченка у першому варіанті пам'ятника був зроблений напис «Встане Україна і розвіє тьму неволі, світ правди засвітить».

Активно відкривали й освячували пам'ятники Тарасові Шевченку в 1911 році з нагоди 50-річчя його смерті, в 1914-му – з нагоди 100-річчя його народження. Зокрема, зведений такий пам'ятник в с. Сілець Тисменицького району та в інших.

У 1964 році світова громадськість відзначала 150-річчя Т. Г. Шевченка. Тоді постали пам'ятники не лише в Україні, але й в США, в Москві. Хоч тодішня комуністична влада на місцях не дозволяла в деяких населених пунктах виявити справжню любов до Шевченка. Так було в Перегінському. Уродженець Перегінського пан Країло, прибувши з Канади по дозвіл на встановлення пам'ятника в рідному містечку, змушений був їхати аж до міністра культури СССР Катерини Фурцевої (була міністром у 1960–1974 рр.). Але й від неї дозволу не отримав. Та все ж таки пан Країло постарався, аби Шевченко на повний зріст постав у центрі одного з найбільших населених пунктів Бойківщини й без дозволу комуністів.

Найвеличніші пам'ятники Кобзарю – у Харкові та на його могилі в Каневі. Якраз про останній писав Андрій Малишко:

Не в землі Він лежить –
На горі Він стоїть
Весь із граніту.
Так що як не дивись,
Видно Його всьому світу.

Щодо Калуша, то, як пише історик і краєзнавець Іван Тимів, до перших достеменно відомих скульптурних зображень Тараса Шевченка можна віднести погруддя Кобзаря, виконане Михайлом Гаврилком у 1911 році для інтер'єру Народного дому. Другий пам'ятник Кобзареві в Калуші відкрито у березні 1954 року. Тепер він – у Войнилові. Третю скульптурну пам'ятку Тарасові Шевченку в нашому місті встановили наприкінці 1960-их років. А в 1997 році в Калуші відкрили новий пам'ятник Кобзареві. Попередній напередодні Дня Незалежності України того ж року калушани урочисто подарували місту Сімферополю.

Ігор КОТИК,
голова «Просвіти» Калущини

РІК, ПРИСВЯЧЕНИЙ КОБЗАРЕВІ

Рік 200-ліття Тараса Григоровича Шевченка розпочався революційними подіями на Майдані в Києві, символом нескореності й волелюбності якого став Кобзар. Поетичні рядки Великого Пророка надихали на боротьбу за свободу і загальнолюдські цінності, допомагали вистояти в найважчі хвилини творення української історії. Знайшли вони відображення й у творах митців, натхнених революційними подіями на Майдані.

Вплинули ці події і на мистецькі акції та науково-просвітницькі заходи, які відбувалися в Національному музеї народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського в рамках загальнонаціонального відзначення ювілею Тараса Шевченка.

На початку березня музей привернув увагу громадськості виставкою портретів Тараса Шевченка, витягів рядків із його пророчої поезії в поєднанні з фраґментами знакових подій на Майдані, скомпонованих на вісімнадцятьох банерах, якими прикрасили фасад Національного музею. Виставка тривала впродовж двох місяців, викликаючи неабияке зацікавлення й схвальні відгуки коломиян і гостей міста.

Опісля її побачили відвідувачі музею Михайла Грушевського в с. Криворівня, а також учні Коломийської ЗОШ № 5 імені Тараса Шевченка, в приміщенні якої розгорнули експозицію.

У переддень народження Тараса Шевченка в Національному музеї було урочисто відкрито виставку «І на оновленій землі...», що представила понад сто творів декоративно-прикладного й образотворчого мистецтва з колекції музею та приватних збірок, ілюстрований літопис життя, раритетні видання «Кобзаря», репродукції геніальних малярських робіт, прижиттєві портрети Тараса Шевченка.

До слова, збірка музейної Шевченкіани яскраво представлена митцями Гуцульщини XX століття. Вагоме місце в колекції посідають портрети Тараса Шевченка, які як оберіг нації були завжди поряд з образами в кожній українській хаті. Серед них – портрет, виконаний Іваном Кейваном, відомим українським графіком, живописцем і мистецтвознавцем, лауреатом Національної премії імені Т. Шевченка.

Шевченківську тематику яскраво продовжували керамічні роботи Михайла Гаврилка, Петра Кошака, Василя Совіздранюка та Михайла Кікотя. Заслуговують уваги роботи майстрів художнього різьблення Володимира Гуза, Миколи Тулайдана та Миколи Грепиняка. Оригінальне прочитання Кобзаря демонструють ткані рушники лауреата Національної премії імені Т. Шевченка Ганни Василащук.

Доповнювали експозицію друковані твори, які мають історичну й художню вартість. Серед них – портрети, виконані Андрієм Андрейчиним та Гнатом Колцуняком, що вийшли друком напередодні Першої світової війни у Львові та в коломийській друкарні Якова Оренштайна. У цій же друкарні видрукувано серії листівок з ілюстраціями Опанаса Сластіона до поеми Тараса Шевченка «Гайдамаки», які представив на виставці місцевий колекціонер, директор Коломийського педагогічного коледжу Валерій Ковтун.

З нагоди 200-ліття Тараса Шевченка музей видав комплект листівок «Музейна Шевченкіана», який презентували під час академії «Від Шевченка – до Майдану». Видання містить світлини творів майстрів народного мистецтва, які присвятили свою творчість Кобзареві. Вихід у світ «Шевченкіани» збігся у часі з подіями на Майдані. Отож музейники приурочили це видання світлій пам'яті Небесної сотні, яка змусила повірити у власні сили і йти до нової України.

У рамках музейної академії львів'янин Роман Савчак, керівник громадської організації «Центр соціальних проектів «Хочу жити», презентував книжку-реквієм «Небесна сотня». У Музеї було проведено лекції з шевченкознавства.

Науковці Національного музею та велика громада коломиян долучилися також до вишиття рушника, який символічно об'єднав українців ім'ям Великого Тараса в рамках однієї із загальнодержавних мистецьких акцій «Обніміться, брати мої».

У музеї відбулися літературні зустрічі з лауреатами Національної премії імені Тараса Шевченка: з відомим українським письменником Романом Іваничуком з нагоди його 85-літнього ювілею; Василем Герасим'юком у рамках VI Літературного фестивалю «Покрова» імені лауреата Національної премії Т. Мельничука; Михайлом Андрусяком, який представив у Музеї документально-художню повість «Щит архістратига» в межах академії з нагоди відзначення першої річниці Революції гідності.

200-літтю Т. Г. Шевченка та пам'яті Небесної сотні було присвячено й перевидання з ориґіналу 1934/1937 рр. роману Юрія Горліс-Горського «Холодний Яр», яке в музеї представила донька автора Леся Лісовська.

Цій величній даті члени Коломийської асоціації мистців присвятили також мистецьку акцію «Діалоги в просторі і часі», під час якої представили твори образотворчого й декоративно-прикладного мистецтва.

Велике зацікавлення викликала в коломиян музейна акція, під час якої всі охочі писали побажання українським воїнам шрифтом «Кобзар». Ця акція відбувалася під час презентації яскраво ілюстрованого подарункового видання «Наш усміхнений батько Тарас» (Тарас Шевченко в гуморі, сатирі, пародії, карикатурі, шаржі), впорядкованого письменником-гумористом Миколою Савчуком, яким у Національному музеї й завершили відзначення ювілею Кобзаря.

Зрештою, всіх добрих справ долучення коломиян і гостей краю до Кобзаря годі перелічити.

Оксана ЯСІНСЬКА,
голова первинного осередку товариства «Просвіта» НМНМГіП ім. Й. Кобринського

ПРОСВІТЯНИН

ХТО ПЕРШИМ ЙШОВ...

Минуло 130 років відходу у вічність педагога, лексикографа, громадського діяча, першого голови Івано-Франківської «Просвіти» Євгена Желехівського. Просвітяни міста в цей день замовили й взяли участь у Службі Божій і панахиді. Для вшанування пам'яті Є. Желехівського Івано-Франківське міське об'єднання «Просвіта» ім. Т. Шевченка запросило просвітян і краян до спільного покладання квітів на його могилу в Меморіальному сквері.

Гімн «Просвіти» й патрітичні пісні виконала чоловіча хорова капела «Червона калина» ОНД «Просвіта» (диригент – Леся Мельник).

Слово про Євгена Желехівського (24.12.1844–18.02.1885) – просвітянського діяча – мовив заслужений працівник культури України, член Правління міського об'єднання «Просвіти» Михайло Головатий. Він нагадав, що для вшанування великого попередника за ухвалою міськвиконкому від 10 лютого 1993 року вулицю Крилова перейменовано на вулиця Євгена Желехівського (бічна від вул. Чорновола).

Заступник голови міської «Просвіти» отець Орест Путько наголосив на важливості проведення патріотичних заходів у місті й потребі змін. Адже за рік від Революції гідності у нашій владі й самій системі господарювання мало що змінилося. Як капелан він душпастирював у військових госпіталях Харкова і в Луганській області. Радісно було йому спостерігати дух українства в російськомовних українців й потребу відстоювання свого національного. Відчувається, що народ пробуджується і розуміє, що Україна – не Росія.

На завершення відповідальний секретар міської «Просвіти» Н. Синиця подякувала присутнім і запропонувала головам первинних осередків навчальних закладів провести екскурсії в Меморіальному сквері для учнів з відвіданням могили українця-патріота, професора Є. Желехівського.

Діана ГОВЕРА, *просвітянка*

СХІД І ЗАХІД – РАЗОМ!

ПІЗНАТИ ОДИН ОДНОГО

В Івано-Франківському обласному інституті післядипломної освіти у рамках ініціативи «Соціальна адаптація внутрішніх переселенців у Івано-Франківській області» відбувся семінар із вимірювання стереотипів щодо вимушених переселенців. Учителі й директори шкіл з міст і сіл області мали змогу опанувати сучасні методики визначення упередженого ставлення, виявити й проаналізувати існуючі стереотипи щодо внутрішньо переміщених осіб.

У процесі заходу було сформульовано понад сотню запитань із прихованими стереотимами, більшість яких стосувалися ворожого ставлення переселенців до мешканців Західної України. Присутні активісти з Криму, Донбасу спробували відповісти на запитання і розвінчати деякі уявлення про приїжджих людей, а також поділилися власним досвідом адаптації та інтеґрації в івано-франківське середовище. Натомість, педагоги дали свої поради внутрішнім міґрантам щодо повернення їх до повноцінного суспільно-активного життя.

Активіст Івано-Франківської обласної організації «Молода Просвіта» Михайло Січка поділився своїми враженнями: «Ще рік тому я навіть не міг подумати, що на сході країни є стільки патріотів! Сьогоднішній діалог ще раз підтвердив, що вимушені переселенці дуже вболівають за Україну».

Усі присутні отримали сертифікати ініціативи, яка здійснюється в рамках проекту Літній табір «Школа з прав людини та громадянської активності для Криму та сходу України», що реалізує Громадська спілка «Освітній дім прав людини – Чернігів» за підтримки Міжнародного фонду «Відродження».

МИ – УКРАЇНЦІ

ЗНАТИ І ЧУТИ ЮНІ ТАЛАНТИ

У рамках західноукраїнського туру проекту «Ми діти твої, Україно, – схід і захід – разом», автором, ідейним натхненником якого є скрипалька світового рівня, заслужена артистка України, лауреат багатьох Міжнародних конкурсів, солістка Національного ансамблю солістів «Київська камерата» Богдана Півненко, і за підтримки Центру культурних ініціатив «Responsible Future» («Відповідальне майбутнє») в містах України проходять концерти найкращих юних піаністів і скрипалів – лауреатів Міжнародних конкурсів і фестивалів.

Шанувальники класичної музики Львова, Києва, Чернівців, Хмельницького та Івано-Франківська вже мали велике задоволення не тільки побачити юні таланти, але й почути прекрасну музику С. Рахманінова, Ш. Беріо, В. А. Моцарта, Г. Венявського, Ш. Данкля, П. Кострученні у високопрофесійному виконанні цих талановитих дітей.

На концерт 22 лютого в обласну філармонію прийшли діти і вчителі дитячих музичних шкіл, викладачі, студенти й учні школи педпрактики Державного музичного училища ім. Д. Січинського, які підтримують цей проект і його натхненницю Богдану Півненко, адже вона є ученицею Богдана Которовича і нашого земляка Ігора Пилатюка. А наш чудовий композитор Мирослав Скорик називає її «українським Паганіні». Сама Богдана переможно йшла по всіх конкурсах і фестивалях, здобуваючи славу, ставши новим іменем в Україні, не поступаючись у виконавській майстерності відомим скрипалям Співакову і Кремеру.

Палкими оплесками вітали піаністів Христину Михайліченко, яка нещодавно здобула перемогу на престижному Міжнародному конкурсі в Голландії (дівчинка переїхала з Сімферополя в Київ), Микиту Бурзаницю (Донецьк), скрипалів Лізу Зубенко і Валерію Курильчук (Харцизьк), Владиславу Бурковську (Київ). Приємним подарунком був виступ у сузір'ї талантів і нашої піаністки Оксани Горецької – учениці школи педпрактики ДМУ імені Дениса Січинського (педагог-наставник – Ольга Назаренко). Оксана натхненно, професійно виконала першу частину твору Гріга «Концерт для фортепіано з оркестром ля-мінор», зворушивши залу.

Щира подяка філармонійцям, оркестрантам та керівнику й диригенту симфонічного оркестру, заслуженому артисту України Віктору Мельнику за підтримку цього проекту і сприяння розвитку культури серед молодого покоління.

Любов ХУДИК

УВАГА! КОНКУРС «ІСТОРІЯ І «ПРОСВІТА» (XIV-ий ТУР), присвячений 147-ій річниці товариства «Просвіта» ім. Т. Шевченка. Івано-Франківське міське об'єднання ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка оголошує і запрошує до участі в І-му етапі конкурсу творчих робіт на тему:

ПРОСВІТЯНСЬКА І НАРОДНО-ПАТРІОТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ:

А. Шептицького (150-річчя народження),

Д. Січинського (150-річчя народження),

Є. Желехівського (130-річчя відходу у вічність),

видатних діячів краю і України.

В номінаціях: публіцистика, проза, поезія, малюнок, фотографія.

МЕТА КОНКУРСУ: висвітлення просвітницької та подвижницької діяльності відомих просвітян і видатних діячів нашого краю в ім'я розбудови Української держави.

ЗАВДАННЯ КОНКУРСУ:

1. Зацікавлення діяльністю товариства.
2. Залучення молоді до пошукової, пізнавальної та дослідницької роботи.

Матеріали конкурсу мають бути присвячені:

Висвітленню життя і громадської діяльності видатних діячів нашого краю.

До участі в конкурсі запрошуємо учнів і студентів навчальних закладів та всіх зацікавлених осіб. Творча робота повинна мати назву, містити інформацію про її автора – його ім'я і прізвище та керівника (якщо такий є), адресу, навчальний заклад, телефон.

Бажано, щоб в представлених матеріалах були:

оригінальність та самостійність досліджень;

власна думка та чітко виражена позиція автора;

наукова новизна роботи;

мовно-стилістичний рівень;

практичне значення та художнє оформлення.

Подані матеріали повинні вирізнятися конкретністю й стислістю, не перевищувати 10 друкованих сторінок. Найкращі роботи будуть відзначені товариством «Просвіта», прізвища авторів будуть опубліковані в пресі.

ТЕРМІН ПОДАННЯ РОБІТ: до 20.04.2015 року за адресою: НД «Просвіта», вул. Грушевського, 18; тел. 2-57-91, 75-05-86, відповідальний секретар.

Івано-Франківське міське об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка

ЖИТТЯ ОСЕРЕДКІВ

СТРУНИ СЕРЦЯ І ДУШІ

Поетичне слово Лесі Українки є тим незборимим мечем, який стоїть на сторожі вольності народу...

У наш час творчість Лесі Українки є актуальною, вона співзвучна з поезією Революції гідності й ще раз засвідчує сучасникам про те, що український народ у своїй боротьбі за волю і Незалежність є непереможним.

Урочистості вшанування творчості Лесі Українки, приурочені до дня народження поетеси, відбулися у с. Бортники. У місцевій залі «Просвіта» пройшов літературно-мистецький захід «Поетичні струни Лесиного слова», який підготували завідувач сільської бібліотеки Наталія Громадюк і директор Народного дому Володимир Слободян.

Звучали поезії Лесі Українки у виконанні членів «Молодої «Просвіти», про життєвий шлях поетеси розповів Володимир Слободян. У своєму виступі він наголосив на ролі Олени Пчілки у формуванні світогляду маленької Лесі. Зі штрихами літературної творчості Лесі Українки ознайомила учасників свята Наталія Громадюк. Вона акцентувала увагу на значимості духовної спорідненості Лесі Українки з Михайлом Драгомановим.

Учні молодшої школи читали поетичні рядки з дитячої поезії Лесі Українки.

Гості свята у сільській бібліотеці ознайомилися з викладкою літератури «Я в серці маю те, що не вмирає...»

У Народному історико-краєзнавчому музеї директор Іван Карп'як оформив виставку документальної літератури «Роль сім'ї Драгоманових у суспільно-громадському житті України».

...Проходять роки, століття з часу, коли жила поетеса, але й сьогодні ми повсякчас переконуємося у великій значимості поетичного слова Лесі Українки на сучасному етапі у боротьбі за волю рідного народу...

Галина СЛОБОДЯН, *сільський голова с. Бортники Тлумацького району*

НА СВІТЛИНІ:
Організатори урочистостей Наталія Громадюк і Володимир Слободян з учасникам літературно-мистецького свята «Поетичні струни Лесиного слова»

СВЯТО – У КНИГУ

Таку назву мав четвертий за рахунком обласний літературно-краєзнавчий фестиваль у Хмелівській школі, ініційований її директором, членом НСПУ, просвітянином Василем Бабієм, який відбувся у день Валентина. Разом з ним участь у фестивалі взяли голова ОО НСПУ, критик Євген Баран, відомий український письменник Степан Процюк, письменник Василь Тулай, поети Тетяна П'янкова, Олександр Букатюк.

На початку Є. Баран і С. Процюк відкрили своєрідний пам'ятник-книжку «Біблія» (перша подібна відкрита ще восени – пам'ятник-книжка «Буквар»). А потім було презентовано четверте число літературно-краєзнавчого альманаху, який видається у Хмелівці на кошти Є. Паранюка з Нью-Йорка «Хмелліт». Тут твори членів Національної спілки письменників України, нашої області та інших авторів з України.

Учні і вчителі школи почули виступи письменників і поетів, їхні твори, почитали для них поезії Т. Шевченка, заколядували.

На кошти Євгена Паранюка, а також голови райдержадміністрації Ярослава Паранюка (він це робить постійно) закуплені книжки з автографами авторів для шкільної бібліотеки.

І ще один суттєвий штрих. Своєрідний Хмелівський феномен: бібліотека книжок, авторами яких є вихідці з Хмелівки, вчителі школи, становить 32 книжки.

Навряд чи ще якесь село в Україні володіє таким книжковим багатством. Також виходить журнал «Хмелліт» і шкільна газета «Рідна школа». А ще – в селі побували вже п'ятнадцять відомих письменників України: В. Скуратівський, В. Крищенко, С. Процюк, Є. Баран, Я. Ткачівський та інші.

Духовність має панувати над бездуховно-матеріальним, читання – над не читанням. І на закінчення. Фестиваль організований під егідою обласної організації НСПУ, районного об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка і директора Хмелівської школи.

Леся ПЕТРИШИН,
педагог-організатор Хмелівської школи Богородчанського району

ПРЕЗЕНТАЦІЇ

ЧАРИ БІЛОЇ КОСМЕЇ

Так називається нова збірка віршів відомого поета з Коломиї Василя Рябого (Київ: «Євшанзілля», 2014). Її виданню посприяв Коломийський благодійний мистецький фонд «Сузір'я Карпат» (директор – Віталій Дронюк). Книжку презентовано в читальному залі коломийської міської бібліотеки № 1 для дорослих.

Збірка складається з трьох розділів: «Тернова асиметрія», «На гілці тиші», «Біла космея». В неї входять цикли рубаїв, прозовіршів і паліндромів (курйозні вірші, які можна читати з двох сторін). У читачів викликає цікавість слово «космея». Це назва квітки поетового дитинства, яка росте кущем, маючи білі, лілові та фіолетові восьмипелюсткові квіти.

Про що пише поет? Про це йшлося на презентації в рамках життєвого ювілею книжки у міській бібліотеці № 1 для дітей, яку провела завідувачка Надія Дідик, та в школі № 8 на запрошення вчительки Наталії Кейван-Чорнокожої. Вони проаналізували зміст віршів на актуальну й ліричну теми, процитували окремі поезії, а учні прочитали вірші, які сподобалися.

Завідувачка бібліотеки № 1 для дорослих заслужений працівник культури України Любов Ковтуник зауважила, що так, як пише Василь Рябий, не пише ніхто, він віртуоз, володіє різними поетичними формами.

Про творчість Василя Рябого високо відгукнулися місцеві літератори, яких благословив на щире спілкування священик Михайло Дзюба. А також свої враження висловили літературознавці Ольга Шаф з Дніпропетровська, Володимир Качкан та Євген Баран з Івано-Франківська.

Ліричний герой Василя Рябого, як зауважено в анотації, тягнеться до сонця, прагне глибше пізнати в дорозі до істини предмети і явища навколишньої дійсності. Ось хоч би початок вільного вірша: «Моя мова // не тільки солов'їна. // Моя мова // не тільки калинова. // Моя мова // ще й тополина і вербова. // Ще й вишнева, // мальвина, // соняшникова». Він помічає, що є «Туман, туман, туман. // Дорога каламуті. // Омана із оман. // У правді фальш присутня». Його хвилює проблема утвердження краси душі: «Випало снігу // на мізинчик. // Якраз стільки, // щоб здивуватись. // Кому потрібне // серце сніжинки?»

Шанувальники поезії Василя Рябого дякували спонсору за доброчинність і привітали автора з творчим успіхом. А ще – отримали автографи письменника.

Михайло СЛОБОДЯН,
член НСЖУ

ДО МОВИ СЕРЦЕМ ДОТОРКНУСЬ

Одним із найбільших скарбів, які успадковує народ від своїх предків є, незаперечно, його рідна мова – схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає своє давнє життя, свої сподівання, розум, досвід і почуття.

Літературна зустріч «До мови серцем доторкнутись», до Міжнародного дня рідної мови, відбулася в обласній бібліотеці для юнацтва. У святі взяли участь учні 8-Д і 9-Б класу ЗШ № 3, вчителі Марія Степанівна Жураківська та Надія Василівна Корчева.

У її перебігу йшлося про формування уявлення про мову як національну ознаку, вивчення рідної мови, любов та повагу до рідної мови, зацікавлення до мови, як до неоціненої скарбниці знань.

Бібліотекар абонементу Марія Шевченко старалася донести молодим читачам, що людина, яка досконало володіє рідною мовою – має твердий ґрунт під ногами, впевнена в собі, несе високу культуру і має надійне майбутнє. Вона закликала вивчати й шанувати рідну мову, спілкуватися нею, відчувати себе частиною народу з героїчною історією, багатою культурою і прекрасною, Богом даною мовою.

Учасники заходу мали можливість перевірити свій інтелектуальний потенціал у знанні мови та літератури, а ще взяли участь у вікторині на найкращого знавця української мови.

Загальнолюдські цінності завжди об'єднували і сім'ї, і нації, і держави. Сьогодні ніщо не може зупинити відродження національного духу та рідної мови. Всім нам треба плекати в серцях любов до рідних своїх, до духовної і культурної спадщини нашої Батьківщини. І буде вона велика, а з нею великими будемо ми.

Н. К.

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ...

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА

БЕРЕЗЕНЬ

(Закінчення. Поч. у № 9)

14 БЕРЕЗНЯ

80 років від дня народження **Романа Стринадюка** (1935–2010), майстра з художньої обробки металу та шкіри, члена НСХУ, заслуженого майстра народної творчості України, уродженця м. Косів.

15 БЕРЕЗНЯ

80 років від дня народження **Романа Коритка,** письменника, краєзнавця, члена НСПУ, автора збірок оповідань «Колосковий гомін» (1976), детективних повістей «Криптонім» (1980), «Альфа й омега» (1986), «Спростоване алібі» (1985), «Хрест архімандрита» (1988), історичного роману «Корона Данила Галицького» та ін.

18 БЕРЕЗНЯ

День працівника державної податкової та митної справи України.

135 років від дня народження **Романа Дудинського** (1880–1920), сотника, а згодом отамана УСС, коменданта Коша УСС у Станиславові (1919), коменданта Другої Коломийської бриґади УГА.

100 років від дня народження **Володимира Гординського** (1915–1994), біохіміка, доктора біохімії, уродженця с. Підбережжя тепер Долинського району.

19 БЕРЕЗНЯ

120 років від дня народження **Гриця Голинського** (1895–1941), командира Гуцульського куреня УГА (1918–1919), в'язня концтабору Береза Картузька.

21 БЕРЕЗНЯ

Всесвітній день поезії.

120 років від дня народження **Петра Заячука** (1895–1944), поета, уродженця с. Стопчатів тепер Косівського району.

22 БЕРЕЗНЯ

120 років від дня народження **Марії Сабат-Свірської** (1895–1983), української оперної співачки (сопрано) і педагога, уродженки с. Помонята тепер Рогатинського району.

25 БЕРЕЗНЯ

125 років від дня народження **Остапа Вахнянина** (1890–1924), військового і громадсько-культурного діяча, актора і співака товариства «Просвіта» в Ужгороді, професора гімназії, засновника осередку «Пласту» (1923) та редактора пластових видань.

105 років від дня народження **Марка Боєслава (Михайла Дяченка)** (1910–1952), поета, журналіста, активного учасника національно-визвольних змагань ОУН–УПА, уродженця с. Боднарів тепер Калуського району.

27 БЕРЕЗНЯ

Міжнародний день театру.

70 років від дня народження **Зіновія Береговського,** просвітянина, педагога, члена Правління ІФ МО ВУТ «Просвіта», заслуженого працівника освіти України.

28 БЕРЕЗНЯ

145 років від дня народження **Юліана Бачинського** (1870–1940), українського публіциста, історика й політичного діяча, члена національної ради ЗУНР, уродженця с. Новосілки тепер Тлумацького району.

130 років від дня народження **Романа Самокишина** (1885–1971), військового діяча й актора українського театру Івана Мар'яненка, уродженця с-ща Печеніжин Коломийського району.

30 БЕРЕЗНЯ

90 років від дня народження **Ірини Дибко-Филипчак** (1925–2012), письменниці, перекладачки, літературного критика у діаспорі, уродженки с. Більшівці Галицького району.

Підготував ***Петро АРСЕНИЧ***

УСМІХНІТЬСЯ

ДОРОГИЙ, ЛЮБИЙ

Ранок. Чоловік підходить до дзеркала. Звично оглядає себе: обличчя в зморшках, лисина, вуха наче чебуреки. Дивиться на свій живіт, що випирає, як подушка, на свої криві ноги... Потім озирається на довгоногу красуню, що спить, і замислено мимрить:

– Це ж тре' так гроші любити...

РОЗПРОДАЖ

Приходить новобагатько в пологовий будинок, де його дружина щойно народила. До нього виходить медсестра:

– У вас народився хлопчик, 50 сантиметрів, 3700.

Новобагатько, дістаючи гаманець:

– А ти диви, і недорогий!